

Lutherrózs

A Tatai Evangélikus Egyházközség hírlevele, amely az információáramlást és a lelkesítést kívánja segíteni. Alapítva Urunk 1992. esztendőjének adventjében. Kapják a gyülekezet tagjai, Tata vonzáskörzetének evangélikussága és az érdeklődők. Megjelenés: minden hónap első vasárnapján. Kiadó/Szerkesztő: **Franko Mátys** tatai evangélikus lelkész TEL/FAX: **34-588-065**

Drótpostacím: **frankom962@gmail.com** Virtuális újságunk elérhetősége: **http://tata.lutheran.hu**

XXIX. évfolyam

Hírlevél

Pásztorlevél

2020. Mennybemenetel

Ezután (Jézus) így szólt hozzájuk: „Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözl, aki pedig nem hisz, elkárhozik... Az Úr Jézus pedig miután ezeket mondta nekik, felemeltetett a mennybe, és az Isten jobbjára ült. **Azok pedig elmentek, hirdették az ígét mindenütt.**

Mk 16,14-20 – (Kötelező lekción, Mennybemenetel ünnepére)

Pünkösdi készülődésünket Jézus mennybemenetelével kell kezdenünk, amelyre ma emlékeztünk. A katolikus csengésű „áldozócsütörtök” – református testvéreink is ezt az elnevezést használják, *sic!* – benne van, hogy a gyermekek ezen a napon áldoztak a középkorban életükben először.

A fölfelé tekintés ünnepe

Mai igénk a Krisztusra-tekintés fontosságát hangsúlyozza. Az ismert evangéliumi történet nem arról szól, hogy a Mester „köddé vált” s egyszerscak hirtelen „eltűnt”, mint Énók, hanem „fölment az Istenhez”, s a jobbjára ült.

A jobb kéz általában erősebb, ügyesebb. Ezért a szó szerinti jelentésen túl a hatalom, az áldás, a segítség, a megtisztelő hely jelképe. Az ítéletkor Jézus a jobb keze felé állítja az üdvözülteket (Mt 25,33); jobb kezét teszi Jánosra; jobb kezében tartja a hét csillagot (Jel 1,16k). A jobb kezét emelik esküre (Ézs 62,8). Az ítéletkor Jézus a jobb keze felé állítja az üdvözülteket (Mt 25,33).

Evangéliumhirdetés – Igehirdetés...

Jézus felment, a tanítványok pedig elmentek... Fizikailag Jézus nélkül, lélekben mégis Vele. Ez nyilvánvalóvá akkor válik majd, amikor tíz nap múlva eljön a Vigasztaló, a Paraklétosz, a Szentlélek.

Hitünk szerint Ő az, aki munkálkodik az Ige által a lelkünkben, hiszen Isten „történik bennünk”, nap, mint nap. Amikor „megérint” minket az Ige, akkor átéljük, hogy Isten szava az Élet (s az Örök élet!) beszéde, mely visszahozza az elvesztettnek hitt, de végül megtalált életörömünket, mellyel az újrakezdés isteni csodájának a részeseivé válhatunk. A Léleknek a „munkája bennünk, hogy igazi tartalommal telik meg életünk, hogy minden dolgunkban Istenhez folyamatosan közelítünk, s emelkedő életminőségünk van a hitben való növekedés által vagy éppen a bizonyágtevésre érzünk elhívást.

Az Ige vigasztalás számunkra, megtartó erő, jóllehet sokan vannak, akik boldogságnak tartják az egészet, mint annak idején a görögök Pál beszédeit.

Érezni és élni

Bármennyire is szeretnénk, megérteni nem tudjuk a kenyér tápláló ízét, a szőlő nedvének szomjoltó tulajdonságát vagy a zene harmóniáját, legfeljebb élvezettel tudjuk fogadni azt, amit beleteremtett a Jólsten. Hiába próbálkozna valaki kémia képletekkel leírni annak a kenyérnek az ízét és illatát, amit édesanyánk süített vagy annak a szőlőnek az aromáját, amit nagyapánk szőlőjében ettünk gyermekkorunkban – sikerülni bizonyonnyal nem fog. Ahogyan a fizika hangtani képleteivel leírt Bach-passió sem azt az emelkedett élményt adja vissza, mint amikor átengedjük magunkat a zene, s az Isten átölelésének... Eppen ezért:

Az Ige, az Isten Igéje titok

Ugyanakkor *költészet is, igazság is, bizonyosság és életrendező erő*. Emberi gondolatokba csomagolt isteni komplexitás, amit egyikünk így, a másikunk úgy gondol, értelmez. Ki élvezi jobban a zene harmóniáját? Aki templompadban hallgatja a hangszerek királynőjének Istenhez csalogató dallamait vagy az orgonista, aki egész életét a sípok bűvöletében éli. Vitatkozni ezen lehet, de semmi értelme...

Az *igehirdetés nemcsak bizonyágtevés az Istenről, de egyben tanítás is*. Ezt a korszellem hatása alá került, élményre koncentráló keresztény testvérek olykor elfelejtik. Az igehirdetés egyben az istenes életvezetésre való eljuttatás, az abban való megerősítés tudománya is egyben. Tudás, amit birtokolni csak az tud, aki hajlandó együttműködni a Szentlélek-Istennel. Mert nem kizárólag csak az az igehirdetés, amit elmond a lelkész, s hallanak a szószék alatt ülők, hanem az, amit a Lélek által meghallanak a hívek...

A tanítványokat elküldte a Mester, hogy tanítsanak. „Tegyetek tanítvánnyá minden népet!” – ez a missziói parancs. nem azt mondta, hogy formáljátok az emberek gondolkodását a magatokéra, hanem azt, hogy „tegyétek őket tanítvánnyá”. Aki tanítvány, az nem önmagáért, magasabb célért tanul. Tudja, hogy az istenadta Élet szolgálataiba állított munkás, aki *egy* a tanítványi láncolatban. Ember, aki tévedhet emberségében, emberi gondolataiban, de nem tévedhet abban, hogy az Isten az Isten...

Kedves Testvéreim!

Különböző csatornákon keresztül bizonyára sokakhoz eljutott a hír, hogy Egyházunk Vezetősége nyilatkozatban tette közzé: „Egészségügyi szempontból továbbra is az elektronikus felületeken közvetített istentiszteletek a legbiztonságosabbak, ezért változatlanul javasoljuk ennek a formának a megtartását.” Ugyanakkor hozzátesszük: „A hívek személyes részvételével újra lehetségesnek tartjuk a gyülekezeti alkalmakat szabad téren vagy fedett helyen, amennyiben a gyülekezeti elnökségek **Védekezési Szabályzatot** fogadnak el...

Logikus lépés volt ez, hogy a gyülekezetekkel megosszák a döntési felelősséget... Egyrészt egy központi, egyházvezetői döntés járványügyi vonatkozásainak bonyolultsága súlyos teherként nyomná püspökeink vállát is, másrészt minden gyülekezet, s lehetőségeik, adottságaik mások, s nem lehet egyfajta „generál-megoldást” ajánlani az egyházközségeknek.

Sajnos a vírus-terjedés hullámszerűségéből fakadóan, még nem vagyunk túl mindenben, s csak reménykedünk abban, hogy a törvényszerűen újabb/visszatérő hullám kisebb lesz. Mindannyian az élet normalitása után vágyakozunk, s ha csak magunkért kellene jelen körülmények között felelősséget vállalni/hordozni, akkor könnyebb lenne a dolgunk. Családjaink, illetve gyülekezetünk idősebb (no és persze fiatalabb is!!!) védelmében nem tudunk presbitériumi szinten sem egyelőre „fekete-fehér”-döntést hozni, jelen helyzetben a „kivárás” a legbiztonságosabb megoldás.

Gyülekezetünk kicsiségéből fakadóan számos nehezen megoldható probléma a távolságtartás, maszkok, fertőtlenítés etc. (lásd püspökeink körlevelének pontjait!) vetődik fel, aminek egyelőre nem tudunk megfelelni. Az is kérdéses, hogy ki vállalja mindezek maradéktalan betartásának felelősségét? Amit személy szerint vállalni tudok jelen helyzetben, hogy továbbra is vasárnapi online(video)-üzeneteket (a Lutherrózsa mellett!) készítünk illetve a jó idő, a nyár beköszöntével mérsékelt intenzitással egy-egy családot egy kerti beszélgetés erejéig meglátogatok... Hívjanak

Mindenki megértését/türelmét köszönöm! A JóIsten gondviselésében, s a reményteljes jövőben bízva, imádságos szeretettel köszöntök Mindenkit!

Erős vár a mi Istenünk!

MAGYARORSZÁGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZ
PÜSPÖKI TANÁCS

H-1085 Budapest, Üllői út 24.
E-mail: orszagos@lutheran.hu

Kapják:

Magyarországi Evangélikus Egyházközségek Elnökségei

Dátum: Budapest-Győr
2020. május 19.
Iktatószám: **01/55-5/2020**

Kedves Testvérek!

Egészségügyi szempontból továbbra is az elektronikus felületeken közvetített istentiszteletek a legbiztonságosabbak, ezért változatlanul javasoljuk ennek a formának a megtartását. Így reménység szerint sokakhoz el lehet juttatni az evangéliumot. Mostantól fogva – az online közvetítések lehetőség szerinti biztosításával – a hívek személyes részvételével újra lehetségesnek tartjuk a gyülekezeti alkalmakat szabad téren vagy fedett helyen, amennyiben a gyülekezeti elnökségek Védekezési Szabályzatot fogadnak el. Ebben a következőkre kell kitérni:

- az alkalmak előtt és után biztosítják az alapos szellőztetést és fertőtlenítést;
- ha van rá mód, több ajtót használnak, amelyek az alkalmak során lehetőség szerint nyitva maradnak;
- a bejárat(ok)nál feltűnő helyen kitéve gondoskodnak kézfertőtlenítésről;
- az ültetés úgy történik, hogy – az egy háztatásban élőket leszámítva – a személyek között biztosított minden irányba legalább 1,5 m távolság;
- a liturgiai szolgálatot végzők kivételével mindenki maszkot visel, erről szükség esetén a gyülekezet gondoskodik;
- az istentiszteletek rövidített liturgiával és kevés énekléssel folynak;
- mindenki a saját énekeskönyvét vagy mobil eszközét használja, illetve ajánljuk az énekek előzetes kiosztását vagy kivetítést;
- úrvacsoraosztásra a következő hetekben lehetőleg nem kerül sor, ha mégis, akkor se igyunk közös kehelyből;
- offertórium gyűjtése a kijáratnál elhelyezett persellyel;
- minden alkalmon megfelelő számú szervező és segítő vesz részt, akik a Védekezési Szabályzat betartásáról gondoskodnak.

Minden egyéb kérdésben – ideértve a nyári napközis és bentlakásos táborokat – kötelező a kormány vagy az önkormányzatok által hozott biztonsági rendelkezések betartása. A gyülekezet elnöksége által elfogadott **Védekezési Szabályzatot** előzetesen el kell juttatni az illetékes espereshez, majd a bejáratoknál feltűnő helyen ki kell függeszteni, illetve közölni kell a gyülekezet honlapján, Facebook-oldalán és egyéb felületein.

Istennek adunk hálát, hogy a próbatételek között is megtartja egyházát, és gondoskodik az ige hirdetéséről.

Köszönjük a lelkészeknek, a presbitereknek és a gyülekezeteknek, hogy eddig is felelősségteljesen jártak el. Kérjük, továbbra is bizalommal kövessék a Püspöki Tanács ajánlásait.

„Nem adtál ellenség kezébe,
tágas térre állítottad lábamat.” (Zsolt 31,9)

Budapest – Győr, 2020. május 18.

Dr. Fabiny Tamás elnök-püspök
Kondor Péter püspök
Szemerei János püspök